బలి కోరిన కళ్ళజోడు!

లలితకుమారి

మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట అయింది.

అజంతా హోటల్లో భోంచేసి, ఇంటికెళ్ళి ప్రయాణానిక్కావలసిన వస్తువులు పేక్ చేసుకోవాలి. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఉంది ప్లేన్!

బాల్యంనించీ నాకు రోమన్ చరిత్రపట్లా, వారి పాశ్చాత్య నాగరికతపట్లా ఆసక్తి మెండు. జీవితంలో ఒక్కసారైనా రోమ్‌ను సందర్శించి, అక్కడి చరిత్రాత్మక కట్టడాలు చూసి ఆనందించాలని కలలుగనేవాణ్ణి. ఇన్నాళ్ళకు ఆ అవకాశం చిక్కింది.

అజంతా హోటల్ పార్కింగ్‌లో కారాపి, 'వరల్డ్ టూరింగ్ గైడ్' అనే పుస్తకం అందుకుని లోనికి నడి

చాను. లంచ్ టైమ్ కనక డైనింగ్ హాల్ కిట కిటలాడు తోంది. ఓ మూల రెండు కుర్చీలు ఓ టేబుల్ ఖాళీగా ఉన్నాయి. వెళ్ళి కూర్చున్నాను. బేరర్ రాగానే మీల్స్ ఆర్డర్ చేసి, పుస్తకం తెరిచాను. అందులో ప్రపంచ దేశాల తాలూకు వివరాలన్నీ పొందుపరిచి వున్నాయి.

ముందు రోమ్ సిటీ చాప్టర్ తెరిచాను. ఆ నగరంలో చూడదగ్గ ప్రదేశాలూ, అక్కడ బస చెయ్యడాని కను కూలమైన హోటళ్ళ వివరాలూ ఇతర ముఖ్యమైన చిరు నామాలూ చూస్తున్నాను.

అంతలో — "ఎక్స్‌క్యూజ్ మి!" అన్న కమ్మని కంఠం విని, ఉలిక్కిపడి తలెత్తాను.

పాతికేళ్ళుంటాయామెకి. సన్నగా రివటలా ఉంది. ముఖంలో అందంకన్నా ఆకర్షణ ఎక్కువ.

"ఎస్, ప్లీజ్!" అన్నాను.

"హాల్లో ఎక్కడా ఖాళీ లేదు. ఇక్కడ కూర్చో వచ్చా?" అడిగింది నా కెదురుగా ఉన్న కుర్చీ చూపిస్తూ.

తలూపాను.

ఆమె కూర్చుని, మీల్స్ ఆర్డరిచ్చింది బేరర్‌కి.

భోజనం రాగానే, చేతిలో ఉన్న పుస్తకాన్ని టేబిల్ మీద పెట్టి, భోజనాని కుపక్రమించాను. ఆమె దృష్టి అనుకోకుండా టేబుల్ మీది పుస్తకంమీద నిలిచింది.

"మీరు ఫారిన్ టూర్ వెళుతున్నారా?" అడిగింది కలుపుగోలుగా.

"ఔను. రోమ్, ఈజిప్టు పర్యటించి రావాలనుకుంటు న్నాను" అన్నాను రవ్వంత గర్వంగా.

"ముందు ఈజిప్టునించి ప్రారంభిస్తారా?"

"నో! ముందు రోమ్, తరవాత ఈజిప్టు!"

"నేనూ ఈమధ్య మా నాన్నగారితో ఈజిప్టు వెళ్ళొచ్చాను. మా డాడీ పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. ఆయన వెంట దాదాపు ప్రపంచ దేశాలన్నీ చూసే అవకాశం కలిగింది నాకు...ఎలాగూ మీరు ఈజిప్టు వెళుతున్నారు కదా, చిన్న సహాయం చేసిపెడతారా నాకు?"

"చెప్పండి!"

"ఈమధ్య నేను ఈజిప్టు వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడి అమెరికన్ ఆయిల్ రిఫైజ్ కంపెనీలో పనిచేసే త్రిలోక్‌చంద్ అనే అతను పరిచయమయ్యాడు నాకు. అతను భారతీయుడే. ఉద్యోగరీత్యా అక్కడ స్థిరపడ్డాడు.

నేను తిరిగి వచ్చేరోజు నన్ను సెండాఫ్ జెయ్యడానికి విమానాశ్రయంకి వచ్చాడు త్రిలోక్‌చంద్. ఇద్దరం అక్కడి కేంటీన్‌లో భోజనం తీసుకున్నాం. అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చిందతనికి, తన కళ్ళజోడు విషయం! కనిపించలేదు

పాపం, అతనికాస్త చత్వారం జాస్తి, నన్ను విమానం ఎక్కించి, కళ్ళజోడు లేకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. విచిత్రం ఏమిటంటే, నేను భారతదేశం చేరాక, కస్టమ్స్‌వాళ్ళు నా సామాను గాలిస్తే అతని కళ్ళజోడు నా ఏర్‌బేగ్‌లో కనిపించింది!

ఈజిప్టు నగరంలో తిరుగుతున్నప్పుడు నేనే, జాగ్రత్త కోసం అతని కళ్ళజోడు నా ఏర్‌బేగ్‌లో పడేసి ఉంటాను. తరవాత మర్చిపోయుంటాను. ఇక్కడది కనిపించగానే అతనికి టెలిగ్రాం పంపాను!

దాని కతను, భారతదేశంనించి ఈజిప్టు వాళ్ళెవ్వరి చేతైనా పంపించమని రిక్వెస్ట్ ఇచ్చాడు. అందుకే అడిగాను మిమ్మల్ని..."

"నేను రోమ్‌నించి ఈజిప్టుచేరేసరికి వారంరోజులైనా పడుతుంది. పోస్టులో పంపేస్తే పోలా?" అన్నాను.

"నేనూ అదే అనుకున్నాను. కాని, త్రిలోక్ అందుకొప్పుకోలేదు. దాన్ని పార్శిల్లో పంపితే విరిగిపోవచ్చనీ, అది తన ప్రేయసి జ్ఞాపక చిహ్నంగా ప్రెజెంట్ చేసిన వస్తువనీ, టెలిగ్రాంలో వివరించాడు."

"సరే, నేనే తీసికెళ్ళిస్తాను. ఇప్పుడా కళ్ళజోడు మీ దగ్గరుందా?"

ఆమె నవ్వి—"మీ పరిచయం అనుకోకుండా ఇలా కలుగుతుందని నేను కలగన్నానా? మీ ఇంటి అడ్రస్ చెప్పండి. అక్కడికే తెచ్చిస్తాను," అంది.

"నేనీ రాత్రే బైలుదేరబోతున్నాను, ఎనిమిదిగంటల ప్లేన్‌లో! మీరు ఏడుగంటలకల్లా తెచ్చివ్వాలి" అంటూ జేబులోంచి డైరీ తీసి నా చిరునామా రాసిచ్చాను.

"థాంక్స్! సరిగ్గా ఏడుగంటలకి వచ్చి కలుసుకుంటాను" అంటూ లేచిందామె.

"ఇంతకీ, మీ పేరేమిటో చెప్పనేలేదు."

"మండోదరి!" అంది నవ్వుతూ.

2

ఇంట్లో సామాను పేక్ చేసుకుంటున్నాను, సూట్‌కేసుల్లో.

అంతలో కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

వెళ్ళి తలుపు తెరిచాను.

మండోదరి!

"నమస్తే! కళ్ళజోడు తెచ్చాను" అంటూ వేనిటీబేగ్ లోంచి ఓ బ్లూ కలర్ ఆప్టికల్ కేస్ తీసి అందించింది. "త్రిలోక్ చంద్ అడ్రస్ అందులోనే ఉంది. అతనికి టెలిగ్రాంకూడా ఇచ్చాను మీ వెంట కళ్ళజోడు పంపుతున్నట్టు," అంది కృతజ్ఞతగా.

"ఇంకా అవతలే నిల్చున్నారేమిటి? రండి లోనికి" అన్నాను తలుపు కడ్డం తొలుగుతూ.

"సారీ! నాన్నగారి వెంట ఓ పార్టీకెళ్తున్నాను. ఆయన బైట కార్లో ఎదురుచూస్తున్నారు. మీ వెంట విమానాశ్రయం వరకూ రాలేకపోతున్నందుకు మన్నించాలి!"

"నెవర్ మైండ్! అంత అర్జంటుంటే వెళ్ళండి. మీ కళ్ళజోడు సురక్షితంగా జేరగలదు, మీ ఫ్రెండుకు!"

"మెనీ థాంక్స్! వస్తాను" అని వెళ్ళిపోయిందామె.

ఇంట్లోకి వచ్చి, స్పెక్టికల్ కేస్ తెరిచాను. లోపల లావుపాటి అద్దాలు బిగించిన, ఫోర్ స్క్వేర్ బ్లాక్ ఫ్రేం కళ్ళజోడుంది. దానిమీదే మడత పెట్టిన చిన్న చీటీ ఉంది.

విప్పి చూశాను.

'త్రిలోక్ చంద్ (జూనియర్ ఇంజినీర్)
అమెరికన్ ఆయిల్ రిఫైన్ కంపెనీ.
ఫారూక్ రోడ్, కైరో!'

చీటీ పెట్టేసి కళ్ళజోడు తీశాను. దాన్ని కళ్ళకి పెట్టుకుని, అడుగు ముందుకేయబోయి, క్రింద పడబోతూ నిలదొక్కుకున్నాను. ఆ త్రిలోక్ చంద్ మీద రవంత జాలేసింది. ఎందుకంటే ఆ కళ్ళజోడుపయోగించే వ్యక్తి దాదాపు అంధుడే అయుండాలి!

వెంటనే దాన్ని తీసి, కేస్‌లో పెట్టేశాను.

ఏడున్నరకి, సామానుతో టాక్సీ ఎక్కి ఏర్‌పోర్ట్ చేరుకున్నాను.

సరిగ్గా ఎనిమిది గంటలకి, నింపుచూలిలా నేలని విడిచి, నీలిగగనంలోకి ఎగిసింది ప్లేన్!

3

మర్నాడు మధ్యాహ్నం రోమ్ ఏర్‌పోర్టులో దిగి, తిన్నగా ఎంబెస్సీ హోటల్ చేరుకున్నాను. కౌంటర్ని సమీపించి, సింగిల్ రూం కావాలని చెప్పాను క్లర్కుతో.

అప్పుడే, రిజిస్టర్లో సంతకం చేస్తున్న ఓ వ్యక్తి మీద పడింది నా దృష్టి. భారతీయుడిలా ఉన్నాడు. ఆరడుగుల పొడుగు, విశాలమైన వక్షం, కణతల దగ్గిర నెరసిన జుత్తు...

అతని సంతకం అయ్యేక, రిజిస్టర్ని నావైపు తోశాడు క్లర్కు. ఓ బేరర్ని పిలిచి, అతనికి తాళంచెవి ఇస్తూ, "వీరి సామాను రూం నెంబర్ 201 లో పెట్టు" అన్నాడు.

బేరర్ ఆ వ్యక్తి సామాను ఎత్తి లిఫ్ట్‌వైపు వెళ్ళాడు. ఆ వ్యక్తి అతన్ని అనుసరిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆలోగా నేను రిజిస్టర్లో నా వివరాలు రాసి, సంతకం పెట్టాను.

క్లర్కు మరో బేరర్ని పిలిచి, "వీరి సామాను రూం నెంబర్ 202 లో పెట్టు!" అన్నాడు తాళంచెవి ఇస్తూ.

అంటే, ఆ ఆరడుగుల వ్యక్తి గదీ, నా గదీ ఎదురు బొదురుగా ఉన్నాయన్నమాట. బేరర్ని అనుసరిస్తూ

లిఫ్ట్‌లో సెకండ్ ఫ్లోర్ చేరుకున్నాను. నా అంచనా కరక్టే! రూం నెంబర్ 201 ముందు నిల్చున్నాడతను. బేరర్ తాళంచెవి కీ హోల్లో దూర్చి తలుపు తెరవడానికి తంటాలు పడుతున్నాడు.

నా వెంట వచ్చిన బేరర్ కూడా, నా రూం నెంబర్ 202 ముందు సామాను దించి, తాళంచెవితో తలుపు తెరవడానికి ప్రయత్నించాడు. తలుపు తెరుచుకోలేదు. అటు ఆ తలుపూ, ఇటు ఈ తలుపూ తెరుచుకోకుండా మారాం జేస్తున్నాయి.

ఆ వ్యక్తి కాసేపు ఈ తమాషా చూసి, అతని బేరర్ని పక్కకి జరిపి, కీ హోల్లోంచి తాళంచెవి అందుకుని, నా గది తలుపు దగ్గరికి వచ్చాడు. నాతో వచ్చిన బేరర్ని కూడా పక్కకి జరిపి, కీ హోల్లోంచి తాళంచెవి తీసి, రెండో కీని రంధ్రంలో దూర్చి తిప్పేడు.

తలుపు తెరుచుకుంది!

అతను నా వైపు తిరిగి—"కౌంటర్ క్లర్క్, తొందరలో మన తాళంచెవులు మార్చి ఇచ్చేడు. బహుశా, మీరు పాకిస్తాన్ నించో, భారతదేశంనించో వచ్చుంటారను కుంటాను. మీ ఫీచర్స్ అలా ఉన్నాయి. అందుకే అడిగాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"నేను భారతీయుణ్ణి. నన్ను సారధి అంటారు."

"నేనూ భారతీయుణ్ణే. నా పేరు ప్రతాప్ సింగ్. హార్యానా వాస్తవ్యుణ్ణి. గ్లాడ్ టు మీట్ యూ!" అంటూ ఆనందాతిరేకంతో కరచాలనం చేశాడతను.

"రోమ్ చూడ్డానికొచ్చారా?" అడిగాను.

"నో! పనిమీద తరుచూ వస్తూ పోతుంటాను. మీరు?"

"సెలవులు గడపడానికి! వారం రోజుల ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాను...ఓ. కే. మళ్ళీ కలుసుకుందాం!" అంటూ నా గది తలుపు తోసి లోనికెళ్ళాను.

బేరర్ వచ్చి సామానులు తెచ్చి టేబిల్ మీద పెట్టి వెళ్ళాడు.

కాసేపు నిద్రపోయి, ప్రయాణబడలిక తీర్చుకోవాలి. స్నానం ఆదీ కానిచ్చి, భోజనం తెప్పించుకు తిని, తలుపులు బిగించి మంచంమీద వాలాను.

వెంటనే నిదరపట్టేసింది.

4

సాయంత్రం ఐదు గంటల ప్రాంతంలో కళ్ళు తెరిచాను. బాత్ రూంలో దూరి, ఇవతలికి వచ్చాక మైండ్ ఫ్రెష్ అయింది. సూట్ తొడుక్కుని టై కట్టుకుంటున్నాను.

అప్పుడు మోగింది గదిలో కాలింగ్ బెల్!

టై ముడి బిగించుకుంటూ వెళ్ళి తలుపు తెరిచాను. గుమ్మానికి కవతల స్థానికవ్యక్తి ఎవ్వరో నిల్చునున్నాడు.

"మిస్టర్ సారథి మీరేనా?" అడిగాడు నన్ను పరీక్షగా చూస్తూ.

తలూపి, "మీరెవ్వరు?" అడిగాను.

అతను నవ్వి—"నేను ఇన్ స్పెక్టర్ అలెగ్జాండర్ని! మీతో ఓ ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి" అన్నాడు.

ఓ పోలీస్ ఆఫీసర్ కి నాతో ఏమిటి పని?

"రండి!" అన్నాను తలుపు కడ్డం తొలుగుతూ.

"మిస్టర్ సారథీ! మీ రిక్కడికి వచ్చేముందు, ఢిల్లీలో మండోదరి అనే యువతిని కలుసుకున్నారు కదూ?"

"ఔను! ఆ సంగతి మీ కెలా తెలుసు?" అడిగాను నివ్వెరబోతూ.

"నా కెలా తెలుసో తరువాత వివరిస్తాను. ముందు నా ప్రశ్నలకి సూటిగా జవాబివ్వండి. ఆమె మీ స్నేహితు రాలా? ఎంతకాలంనించి పరిచయం?"

"ఆమె నా స్నేహితురాలూ కాదు, పాత పరి చయమూ లేదు. అనుకోకుండా తనే నన్ను పరిచయం చేసుకుంది. తరవాత అదేరోజు సాయంత్రం ఓ వస్తువు ఇవ్వడానికి నా ఇంటికి వచ్చింది. ఒకే ఒక్క నిమిషం తలుపు దగ్గిరుండి వెళ్ళిపోయింది. అంతే!"

"ఆమె మీ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు సరిగ్గా టైం ఎంతై ఉంటుంది?"

"ఏడున్నర!"

"ఆమె మీ కిచ్చిన వస్తువేమిటి?"

"కేవలం ఓ కళ్ళజోడు! దాన్ని కైరోలో ఉన్న తన స్నేహితుడి కివ్వమని చెప్పింది!"

"దాన్నోసారి చూపిస్తారా?"

"నిరభ్యంతరంగా!" అంటూ కోటు జేబులోంచి ఆప్టికల్ కేస్ తీసి అందించాను.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కేస్ తెరిచి, కళ్ళజోడు తీసి పరిశీలించి "దీన్ని నా వెంట తీసుకెళ్ళి లేబొరేటరీలో పరీక్ష చేయి స్తాను!" అన్నాడు.

"ఇందులో ఏమైనా దాచబడిందని మీ అను మానమా...?" అడిగాను కాస్త యెరుపెక్కిన మొహంతో.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వి—"నో! ఇప్పుడేమీ చెప్పలేను.

టెస్టింగ్ తరువాతే ఏమైనా తెలిసేది'' అన్నాడు.

''సరే, టెస్టు పూర్తయ్యాక నాకిచ్చెయ్యాలి. ఎందుకంటే, ఇది మరొకరి సొత్తు! క్షేమంగా అందజేస్తానని ఆమెకి మాటిచ్చాను.''

''తప్పకుండా! మీకు రసీదిచ్చి మరీ తీసికెళ్తాను.''

''ఐతే, ముందు మీ ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డు చూపండి. మీరు నిజంగా పోలీస్ ఇన్స్పెక్టరని నాకు నమ్మకం కుదరాలిగా!''

అతను తలూపి, జేబులోంచి ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డు తీసి అందించాడు.

దాన్ని చూశాక, అతను నిజంగా ఇటలీదేశపు పోలీస్ అధికారని ధృఢి అయింది.

కార్డ్ తిరిగి ఇచ్చేస్తూ ''ఆల్ రైట్! ఇప్పుడు చెప్పండి. ఢిల్లీలో మండోదరి నన్ను కలుసుకున్న విషయం మీకెలా తెలిసింది?'' అడిగాను.

''ఢిల్లీ పోలీసులకు మీఇంటి కాంపౌండ్ లో, క్రోటన్ మొక్కలమధ్య మండోదరి శవం దొరికింది! మీరు ఏ రాత్రి అక్కణ్ణించి బైలుదేరారో అదే రాత్రి ఏడూ ఎనిమిదీ మధ్య ఆమె హత్య జరిగినట్టు శవపరీక్షలో తేలింది. అంటే,మిమ్మల్ని కలుసుకున్న కొద్దిసేపట్లోనే.''

ఇన్స్పెక్టర్ కథనం వినగానే దిగ్భ్రాంతితో నోరు తెరిచాను.

ఎలా నమ్మాలి? ఆ రాత్రి ఆమె నన్ను కలుసుకుని, తన తండ్రి బైట కార్లో ఎదురుచూస్తున్నాడనీ, ఏదో పార్టీకెళ్తున్నామనీ, కళ్ళజోడిచ్చి వెళ్ళిపోయింది!

ఆమె తండ్రి బైట ఉండగా, ఆమె హత్య జరిగితే,

అతనేం జేస్తున్నట్టు? పోలీసులకి తెలియజెయ్యలేదా? ఉదయంవరకూ శవం అక్కడెలా వుంది? అదే చెప్పేను ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వి—"బహుశా, మండోదరి మీతో అబద్ధం చెప్పుంటుంది. అలా దేనికి చెప్పిందో మనకు తెలీదు. పోలీసులు ఆ ఇల్లు మీదేనని గుర్తించి మీ సి. బి. ఐ. హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కెళ్ళి ఆరా తీశారు. అప్పుడు తెలిసింది. మీరు నెలరోజులు సెలవుపెట్టి ఫారిన్‌టూర్ మీద ఇక్కడికి వచ్చినట్టు.

వెంటనే యిక్కడి మా హెడ్‌క్వార్టర్సుకు కేబుల్ పంపారు. మీ గురించి వాకబ్ జేసి, వివరాలు కనుక్కోమని. ఆ డ్యూటీ నా కప్పగించబడింది. మీరు చెప్పిన విషయాలు వెంటనే వాళ్ళకి తెలీజేస్తాను. ఈ కళ్ళజోడు నిజంగా మామూలు కళ్ళజోడే అని మా నిపుణులు సర్టిఫైచేస్తే మళ్ళీ తెచ్చిస్తాను" అంటూ రసీదు రాసిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

అంతా అయోమయంగా ఉంది. మండోదరిని నా ఇంటిదగ్గర ఎవ్వరు హత్య చేసేరు? ఆమె నాతో ఎందుకు అబద్ధం చెప్పింది? ఆ కళ్ళజోడులో నిజంగా ఏదైనా మిస్టరీ దాగుందా?

ఇక్కడ ఒంటరిగా కూర్చుంటే ఇలాటి ఆలోచనలు బుర్రని తొలిచేస్తాయి. నేను వచ్చింది నాలుగురోజులు కులాసాగా గడపడానికి. హత్యలూ, ఖూనీలతో సతమత మవడానిక్కాదు.

గది లాక్ చేసి, బైలుదేరాను నైట్‌క్లబ్‌కు.

దాదాపు పన్నెండుగంటలవరకూ క్లబ్బులో కులా

సాగా గడిచిపోయింది. మన క్లబ్బులతో పోలిస్తే ఇక్కడ మరీ 'పచ్చి'గా వ్యవహరిస్తారనిపించింది, ఆడా మగా!

తిరిగి హోటల్ జేరుకున్నాను.

నా గది తలుపు తెరిచి, లోన అడుగుపెట్టి కొయ్యబారిపోయేను. గదంతా ఎవ్వరో దేనికోసమో గాలించినట్టు, వస్తువులన్నీ చిందరవందర జేసి ఉన్నాయి!

సామానంతా అస్తవ్యస్తంగా పడుంది టేబిల్ పైన. మంచంమీది డన్ లప్ పరుపూ, తలగడలూ బ్లెయిడ్ లతో కోసి ముక్కలు చేసున్నాయి. గది తలుపు లాక్ చేసుండగా ఎలా జరిగిందిది? దేనికోసం వెతకబడింది?

వళ్ళు మండిపోయి, ఫోన్ చేసి హోటల్ బలగాన్ని పిలిపించేను.

హోటల్ మేనేజర్ నా కాళ్ళావేళ్ళా పడసాగాడు. "రభస చెయ్యకండి సార్! ఈ హోటల్ ప్రారంభించి ఐదేళ్ళవుతోంది. ఇలాటి సంఘటన జరగడం యిదే ప్రథమం!

కస్టమర్స్ దిగిన గదుల్లో దొంగతనాలు జరక్కుండా చూడ్డానికి, మా ప్రత్యేకమైన సెక్యూరిటీ స్టాఫ్ ఉంటుంది హోటల్లో. ఐనా, ఇలా జరిగిందంటే, నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. తక్షణం వారిమీద చర్య తీసుకుంటాను. మీరు మాత్రం గొడవపెట్టకండి. హోటల్ పరువు పోతుంది. వెంటనే మీ గదిలో కొత్త ఫర్నిచర్ ఏర్పాటు చేయిస్తాను."

అతని అవస్థ చూసి శాంతించాను.

అరగంటలోపల గది తిరిగి మామూలు స్థితికి వచ్చింది.

కొత్త పరుపూ దిళ్ళూ అమర్చారు. సోఫా సెట్టు మార్చారు. సామాను ఎక్కడివక్కడ సర్ది వెళ్ళారు.

ఎడతెరిపిలేని ఆలోచనలతో తలుపు మూసి మంచం మీద వాలాను.

5

ఉదయం స్నానం ముగించి, బట్టలు మార్చుకుంటుండగా, కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

తలుపు తెరిచాను.

ఇన్‌స్పెక్టర్ అలెగ్జాండర్!

"గుడ్ మార్నింగ్! వెల్‌కమ్ ప్లీజ్!" అన్నాను ఆహ్వానిస్తూ.

సోఫాలో చతికిలబడి, జేబులోంచి ఆప్టికల్ కేస్ తీశాడు.

"రిజల్ట్ ఏమిటి?" అడిగాను క్యూరియస్‌గా.

"నిల్ రిపోర్ట్! మా నిపుణులు దీన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించారు. ఎక్స్‌రే కూడా తీసి చూశారు. ఇందులో ఏమీ లేదు. మామూలు కళ్ళజోడే అని తేలింది!"

"థాంక్స్" అంటూ కేస్ అందుకుని కోటులోపల జేబులో వేసుకున్నాను.

"మీరిక్కడ ఎన్నిరోజులు మకాం చేస్తున్నారు?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"కేవలం వారం రోజులే. ఇక్కణ్ణించి సరాసరి కైరో వెళ్ళాలి."

"ఆల్ రైట్! అవసరం కలిగితే మళ్ళీ వచ్చి కలుసుకుంటాను" అంటూ లేచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఢిల్లీనించి ఇంకేమైనా సమాచారం అందిందా?"

అడిగాను అతన్ని తలుపువరకూ సాగనంపుతూ.

"లేదు. నేను మీనించి సేకరించిన వివరాలు వాళ్ళకి తెలిచేశాను" అని వెళ్ళిపోయాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

గది లాక్ చేసి, నగరంలోని టూరిస్ట్ గైడ్ ఆఫీసుకెళ్ళి, ఓ గైడ్‌ను వెంటబెట్టుకొని, పగలంతా అక్కడి పాశ్చాత్య కట్టడాలు చూడటంలో గడిపాను. అన్నీ చూసి వచ్చేసరికి, రాత్రి ఎమిది గంటలయింది.

క్రితంరోజు కనిపించిన భారతీయుడు ప్రతాప్ సింగ్ మళ్ళీఎక్కడా కనినిపించలేదు నాకు. అతని గది తలుపు ఉదయంనించీ మూసేవుంది.

అలసివున్న కారణంగా నిదుర ముంచుకువస్తోంది.

భోంచేసిన అరగంట తరవాత, లైటార్పి పక్కమీద వాలాను.

అర్థరాత్రి, ఎందుకో చటుక్కున నిదర మేల్కొంది. పరిసరాలన్నీ సూదిపడితే వినిపించే నిశ్శబ్దంలో మునిగి ఉన్నాయి.

దిండు కిందినించి రిస్టువాచీ తీసి చూశాను.

రాత్రి రెండుగంటలు!

నా కెదురుగా ఉన్న గదిలోంచి ఆగి ఆగి ఏవో చిత్ర విచిత్ర శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి. అందుకే నా నిదర మేల్కొనుంటుంది. ఆ గదిలో ప్రతాప్ సింగ్ ఉన్నాడు. ఈ అర్ధరాత్రి ఆ శబ్దాలేమిటి?

లేచి కూర్చొన్నాను.

స్లిప్పర్స్ తొడుక్కుని తలుపువైపు నడిచాను. హోటల్ యావత్తూ నిశ్శబ్దంలో మునిగి ఉండటంవల్ల, ఎదటి గదిలోంచి ముక్కలూ, మూలుగులూ వినిపిస్తున్నాయి స్పష్టంగా!

ప్రతాప్‌సింగ్ కేదైనా అవాంతరం ముంచుకురాలేదు కదా?

తలుపు తెరిచి బైటికి వచ్చాను. సరిగ్గా అదే సమయంలో నా గది పక్కనున్న గది తలుపు తెరుచుకుంది. సన్నగా రివటలా ఉన్న ఒకతను ఇవతలికి వచ్చాడు.

నైట్‌డ్రెస్‌లో ఉన్న అతని ఎముకలు లెక్కపెట్టుకో మన్నట్టు వెళ్ళుకువచ్చి కనిపిస్తున్నాయి. ఏదో జబ్బుతో బాధపడుతున్నట్టు మొహం పీక్కుపోయి ఉంది. గుంటలు పడ్డ కళ్ళు.

దాదాపు ముప్పైఏళ్ళుంటాయతనికి.

ముఖకవళికలు భారతీయుడిలా ఉన్నాయి!

"మీరూ ఆ శబ్దాలు విని మేల్కొన్నారా?" అడిగాడు నన్ను.

తలూపి, "మీరు భారతీయులా?" అడిగాను.

"ఔను! నా పేరు ఓంప్రకాశ్. ఆరేళ్ళనించీ క్షయ రోగంతో బాధపడుతున్నాను. కావలసినంత డబ్బుంది. ఏం లాభం? సుఖంలేదు. అమెరికాలో లంగ్స్ ఆపరేషన్ చేయించుకుని, మన దేశం వెళుతూ కొన్నాళ్ళు రెస్టు తీసుకుందామని దిగానిక్కడ" అన్నాడతను.

"నా పేరు సారథి! ఆ గదిలో ప్రతాప్‌సింగ్ అనే భారతీయుడు నివసిస్తున్నాడు. మీకు తెలుసా అతను?" అడిగాను.

"తెలీదు! నేను సాధారణంగా గదిలోంచి బైటికి రాను. రాత్రి ఓ పట్టాన నిదర పట్టదు. పావుగంటనించీ ఆ గదిలో చప్పుళ్ళు వినిపిస్తున్నాయి. ఇప్పుడు మీరు బైటికి వచ్చిన శబ్దం విని, ఏమిటో చూద్దామని లేచి

వచ్చాను. రండి!'' అంటూ ఆ గదివైపు నడిచాడతను.

మేమా గదిని సమీపించగానే, హఠాత్తుగా చప్పుళ్ళు ఆగిపోయాయి.

''ప్రతాప్ సింగ్!'' పిలిచాను.

జవాబు లేదు.

లోపల ఏదో చటుక్కున మూసుకున్న చప్పుడు!

''ప్రతాప్ సింగ్!'' పిల్చాను మళ్ళీ.

నిశ్శబ్దం!

విచిత్రంగా ఉంది. లోపల ఎవ్వరో ఉన్నారు.పిలిస్తే పలకడంలేదు.

''ప్రతాప్ సింగ్! నేను, సారధిని. తలుపు తెరవండి'' అన్నాను గట్టిగా.

అదే నిశ్శబ్దం!

ఏమైతే అయిందని పిడి తిప్పి తలుపు తోశాను. కొద్దిగా తెరుచుకుంది.

లోపల చిమ్మచీకటి!

నేనూ, ఓంప్రకాశ్ ఒకరి మొహాలొకరం చూసుకున్నాం.

''ప్రతాప్ సింగ్!''

గదిలోంచి ఎలాటి అలికిడీ లేదు.

''మీ దగ్గర టార్చి ఉంటే తీసుకురండి!'' అన్నాను ఓంప్రకాశ్ తో.

గబగబ తన గదివైపు వెళ్ళాడతను.

తలుపులు తిరిగి మూసేసి, అతనికోసం ఎదురుచూడసాగాను.

క్షణంలో వచ్చాడు ఓంప్రకాశ్ టార్చితో.

దాన్ని వెలిగించి, తలుపు తెరిచి, లోన అడుగెట్టాం! గదిలో మనిషిమాత్రుడు లేడు.

కనీసం ప్రతాప్‌సింగ్ సామానుకూడా లేదక్కడ. కిటికీల కడ్డంగా కర్టెన్స్ వేళాడుతున్నాయి. ఇంతసేపూ వినిపించిన శబ్దాలేమిటి? ప్రతాప్‌సింగ్ ఏమయ్యాడు?

గోడకున్న స్విచ్ వత్తి లైటు వెలిగించాడు ఓం ప్రకాశ్.

అప్పుడు చూశాను. ఓ గోడకానించి ఉన్న నిలువెత్తు బట్టల బీరువాని. అందులో ప్రతాప్‌సింగ్ బట్టలేమైనా ఉన్నాయేమో చూద్దామని అటు నడిచాను. బీరువా పిడి తిప్పి తలుపు తెరిచాను. అంతే!

ఓ ఆకారం అమాంతం నామీద పడింది!

బేలెన్స్ తప్పి పడబోతూ నిలదొక్కుకుని ఆ దేహాన్ని పొదివి పట్టుకున్నాను.

అది శవం! స్త్రీ శవం!!

నేలమీద పడుకోబెట్టి, పరీక్షగా చూశాను. అంతే!

నా ఊపిరి ఒక్కసారి ఆగిపోయినట్టు తోచింది!

ఆమె ఎవ్వరో కాదు.

మండోదరి!

ఢిల్లీలో నా కా కళ్ళజోడిచ్చిన మండోదరి!!

ఏమిటీ మాయ? ఎలా సంభవం? ఇన్‌స్పెక్టర్ అరె గాండర్ వచ్చి, ఢిల్లీలో నా ఇంటి కాంపౌండ్లో ఆమె శవం కనిపించిందని చెప్పాడే. మరి ఇక్కడికెలా వచ్చింది ఆమె శవం?

చటుక్కున వంగి శవాన్ని తాకిచూశాను. ఇంకా వెచ్చగా ఉంది. అంటే హత్య జరిగి పదినిమిషాలుకూడా

కాలేదన్నమాట. గొంతు నులిమి చంపినట్టు ఆమె కంఠం ఉబ్బి ఉంది.

పావుగంట క్రితం గదిలోంచి చప్పుళ్ళూ, మూలుగులూ వినిపించాయి. మేము వచ్చి చూస్తే ఎవ్వరూ లేరు. శవం బీరువాలో ఉంది. ప్రతాప్ సింగ్ సామానుతో సహా ఐపు లేడు. ఈ హత్య అతనే చేశాడా? ఐతే, ఏమయ్యాడు?

సడన్ గా ఆలోచన వచ్చింది. గబగబ కిటికీలకి వేళ్ళాడుతున్న కర్టెనవైపు నడిచాను. ఒక్కొక్క కర్టెన్ తొలగించి చూస్తే, ఓ కిటికీ రెక్కలు తెరిచి ఉన్నాయి. కిటికీ పక్కనే నీటిగొట్టం. కిటికీమీద బూట్సు ముద్రలు!

సందేహాలు తొలగిపోయాయి. హత్య ప్రతాప్ సింగ్ చేశాడు. మేము వస్తున్న చప్పుడు విని, సామానుతో కిటికీపక్క నీటిగొట్టంద్వారా కిందికి జారుకున్నాడు.

అతనికీ, ఈమెకీ ఏమిటి సంబంధం? అతనికోసమే గదిలోకి వచ్చిందా?

దేనికి చంపేడు? ఢిల్లీలో, నా ఇంటి కాంపౌండ్లో దొరికిన శవం ఎవరిది?

అన్నీ ప్రశ్నలు, జవాబు దొరకని ప్రశ్నలు. ఏది ఏమైనా, ఆ కళ్ళజోడు నా దగ్గరికి వచ్చినప్పటినించే ఈ చిత్ర విచిత్ర సంఘటనలు ఆరంభమయ్యాయి!

"మిస్టర్ ఓంప్రకాశ్! వెంటనే వెళ్ళి హోటల్ మేనేజర్ని పిల్చుకురండి" అన్నాను.

అతను గబగబ బైటికి నడిచాడు.

రెండు నిమిషాల వ్యవధిలో, అక్కడ జాతర తయారయింది. హుటాహుటిన వచ్చారు పోలీసులు. నన్నూ,

ఓంప్రకాశ్‌ని ప్రశ్నల వర్షంతో ప్రాణాలు తోడేశారు. వాళ్ళబారినించి తప్పించుకోడానికి తలప్రాణాలు తోకొచ్చాయి!

6

ఉదయం ఎనిమిదిగంటల ప్రాంతంలో, కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

వెళ్ళి తలుపు తెరిచాను.

"గుడ్ మార్నింగ్ మిస్టర్ సారథీ!" అన్నాడు ఓం ప్రకాశ్.

మునుపటికన్నా ఇప్పుడతని మొహం మరీ పీక్కుపోయి ఉంది.

"గుడ్ మార్నింగ్! రండి, రండి" అంటూ తలుపు కడ్డం తొలిగాను.

అతను సోఫాలో చతికిలబడి, "మిస్టర్ సారథీ! రాత్రి జరిగిన సంఘటనతో నా మనసు పాడైపోయింది. ఇక్కడ ఒక్క క్షణంకూడా ఉండ బుద్ధికావడంలేదు. సాయంత్రం వెళ్ళే ప్లేన్‌లో కైరో వెళ్ళి అక్కడ కొన్నాళ్ళు గడపడానికి నిశ్చయించాను" అన్నాడు.

"నేనూ అదే నిర్ణయం తీసుకున్నాను. ఇక్కడ చూడదలచుకున్నవన్నీ దాదాపు నిన్ననే చూశాను. ఇక కైరో వెళ్ళి, అక్కడో వారంరోజులు గడపాలి. సాయంత్రం ఫ్లైట్‌లో ఇద్దరం కలిసే వెళదాం మరి!" అన్నాను.

అతను తలూపి, వెళ్ళిపోయాడు.

ఏర్‌పోర్టుకు ఫోన్ చేసి, సాయంత్రం కైరో వెళ్ళే ప్లేన్‌లో నా సీట్ రిజర్వ్ చేసుకున్నాను. తెల్లవారుజాము

వరకూ, పోలీసుల హడావుడితో సతమతమైనందువల్ల నిద్ర పూర్తి కాలేదు.

అందుకే, మధ్యాహ్నం భోజనం కానిచ్చి, పక్క మీద వాలాను.

నాలుగ్గంటలవరకూ నిద్రపోయి, బాత్‌రూంలో దూరి ఫ్రెష్ అయి వచ్చాను. అప్పుడు మోగింది కాలింగ్ బెల్. బహుశా, ఓంప్రకాశ్ అయ్యుంటాడనుకుంటూ వెళ్ళి తలుపు తీశాను.

అతను ఓంప్రకాశ్ కాదు! ఎవ్వడో అపరిచితుడు!!

"గుడీవినింగ్! సారధి మీరే అనుకుంటాను"అన్నాడు మర్యాదగా.

"ఔను. మీరు?"

"నన్ను స్టీవర్ట్ అంటారు. ఆంగ్లోయిండియన్ని! ప్రస్తుతం ఇక్కడే ఉంటున్నాను. మీతో ఓ ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి" అన్నాడతను వినయంగా.

తలూపి దారి ఇచ్చాను.

లోనికి వచ్చి, సోఫాలో కూర్చున్నాడు. తలుపు దగ్గరగా వేసి, అతని కెదురుగా కూర్చున్నాను.

"మీరు ఢిల్లీనించి వచ్చారు కదూ ఇక్కడికి?"

తలూపాను. ఆ వివరాలు హోటల్ రిజిస్టర్‌లో రాసి ఉన్నాయి.

"ఢిల్లీలో మండోదరి అనే యువతి మీకో కళ్ళజోడిచ్చింది కదూ?"

పక్కలలో పిడుగుపడ్డట్టు అదిరిపడ్డాను. "ఆ విషయం మీకెలా తెలుసు?"

"చెబుతాను. ముందిది చూడండి" అంటూ కోటు

జేబులోంచి ఓ వస్తువు తీశాడతను.

దాన్ని చూడగానే నా కళ్ళు విప్పారాయి.

.32 కాలిబర్ పిస్తోలు అది!

దానిముందు సైలెన్సర్ గొట్టం బిగించి ఉంది. దాన్ని సూటిగా నావ గురిపెట్టి—"మిస్టర్ సారధీ! పిచ్చి వేషాలువేసి ప్రయోజనం వుండదు. నా చూపుడువేలు ట్రిగ్గర్ని వత్తిన మరుక్షణం నీవు పైలోకంలో ఉంటావ్. బుద్ధిగా నేను చెప్పినట్టు విను" అన్నాడతను చాలా నింపాదిగా.

"ఏం కావాలి నీకు?"

"కళ్ళజోడు! మండోదరి ఢిల్లీలో నీకిచ్చిన కళ్ళజోడు కావాలి. అది నీ దగ్గరున్నంతకాలం నీ ప్రాణాలకి ముప్పు తప్పదు. ఇంతవరకూ నీవు సజీవంగా యెలా ఉన్నావో నాకే అర్థం కావడంలేదు! వాళ్ళు నిన్ను చంపేసి ఎక్కడ ఆ కళ్ళజోడు కాజేశారో అని భయపడ్డాను. నీవు బ్రతికుండటం నా అదృష్టం! మర్యాదగా దాన్ని నా కిచ్చెయ్."

"దాంట్లో ఏముందని ఇలా దేవిల్లాడుతున్నావ్? పోలీసులు దాన్ని లేబొరేటరీలో క్షుణ్ణంగా పరీక్ష చేశారు. ఎక్స్‌రేకూడా తీసి చూశారు. అందులో ఏమీ లేదని రూఢి అయింది...దాన్ని కైరోలో ఉన్న తన మిత్రుడికందజెయ్యమని నాకిచ్చింది మండోదరి..."

"కావచ్చు!ఇప్పుడామె ఈ లోకంలో లేదు.కైరోలో ముక్కూ మొహం తెలియని వ్యక్తికోసం దేనికి తంటాలు పడతావ్? ఆ కళ్ళజోడుని లేబొరేటరీలో పరీక్ష చేశారన్నావుగా? అది మామూలు కళ్ళజోడేనని ధృవపడిందన్నావుగా? ఇంకేం, ఇచ్చెయ్! దాన్ని ఇంతదూరం మోసుకొచ్చినందుకు ప్రతిఫలంగా మూడువేల డాలర్లు

చెల్లిస్తాను!''

నాకు నవ్వాగలేదు. ''మిస్టర్ స్టీవర్ట్! అందులో నిజంగా ఏమీ లేకుంటే, మీరిన్ని అవస్థలు దేనికి పడుతున్నారు? పిస్తోలు చూపి నన్ను బెదిరించడానికి? డబ్బిస్తానని బేరం దేనికి? అంటే, అది మూడువేల డాలర్ల కన్నా ఎక్కువ ఖరీదు చేస్తుందన్నమాట!''

''మాటలతో కాలయాపనం చెయ్యక! డబ్బు తీసుకుని రభస లేకుండా ఇస్తావా? లేక, నిన్ను రక్తపు మడుగులో పడేసి, ఖర్చు లేకుండా నన్నే తీసుకోమంటావా?'' అన్నాడతను అసహనంగా.

''పోలీస్ నిపుణులక్కూడా అర్థం కాకుండా, అందులో దాగున్న రహస్య మేమిటో తెలుసుకోనిదే ఎవ్వరికి దాన్నివ్వదలచుకోలేదు'' అన్నాను దృఢంగా.

స్టీవర్ట్ సోఫాలోంచి లేచాడు. ''ఈ భూమ్మీద నీకు నూకలు చెల్లిపోయాయనుకుంటాను. అందుకే ఇలా పేలుతున్నావ్. ఆల్ రైట్! చావు మూడినప్పుడు ఎవ్వడేం చేస్తాడు?'' అంటూ చెయ్యి ముందుకి చాపి, సరిగ్గా నా నుదుటికి గురిపెట్టాడు పిస్తోలు.

అంతే!

తలుపు తెరుచుకోవడం, ''ఢాం!'' మన్న శబ్దం కావడం, స్టీవర్ట్ కెవ్వుమనడం, అరక్షణంలో జరిగిపోయాయి. అతని చేతిలోని పిస్తోలు ఎగిరి కిందపడింది. ఆ చేతిలోంచి బొటబొట కారుతోంది రక్తం!

నివ్వెరబోతూ తలుపువేపు చూశాను.

ఓంప్రకాశ్!

అతని చేతిలో పొగలు కక్కుతున్న పిస్తోలు!!

నేనటు చూసిన ఆ రెప్పపాటు వ్యవధిలో, మెరుపులా బాల్కనీవైపు ఉరికాడు స్టీవర్ట్! నేను సోఫాలోంచి లేచేలోగా ఎగిరి బాల్కనీపక్క నీటిగొట్టం అందుకుని కిందికి జారసాగాడు.

నేనూ, ఓంప్రకాశ్ అటు పరిగెత్తి, కిందికి చూశాం. మసక చీకటి. అప్పటికే అతను సగందూరం జారిపోయాడు. అటువంటి పనుల్లో వాడు రాటుదేలిన పిండం అయ్యుంటాడు.

ఓంప్రకాశ్ చివరి ప్రయత్నంగా పిస్తోలు కిందికి గురిపెట్టి కాల్చాడు. చీకట్లో గురి తప్పింది. ఆలోగా స్టీవర్ట్ అదృశ్యమయ్యాడు.

“మిస్టర్ ఓంప్రకాశ్! మీరు సమయానికి వచ్చి కాపాడకుంటే, నేనీపాటికి శవరూపంలో ఉండేవాణ్ణి. మీ ఋణం మాటలతో తీర్చుకోలేనిది” అన్నాను కృతజ్ఞతగా.

“ఎవ్వరతను? మీ మీద దేనికి దౌర్జన్యం చెయ్యబోయాడు. అదృష్టవశాత్తూ తలుపు దగ్గరగా వేసుంది గనక సరిపోయింది. గడియపెట్టుంటే నేనేమీ చెయ్యలేక పోయేవాణ్ణి.

కైరో ప్రయాణానికి మీరు రెడీ అయ్యారా లేదా అని వచ్చాను మీ గదికి. లోపల ఎవ్వరో వాదించుకున్నట్టు వినిపించి, కీ హోల్లోంచి చూశాను. అప్పుడు తెలిసింది అసలు సంగతి...” అన్నాడు ఓంప్రకాశ్.

“వాడెవ్వడో నాకు తెలీదు! చాలా ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలంటే లోనికి రానిచ్చాను. పిస్తోలు చూపి

ఉన్నదంతా ఊడ్చిపెట్టమని బెదిరించాడు ..అదృష్ట వశాత్తూ మీరు రాబట్టి సరిపోయింది" అన్నాను అసలు విషయం చెప్పకుండా.

"ఇది చాలా మంచి హోటలనుకున్నాను. దొంగ లకూ, ఖూనీకోర్లకూ ఆలవాలమని ఊహించలేదు... ప్రయాణానికి మీరు సిద్ధంగా ఉన్నారా?"

తలూపాను.

ఆరుగంటలకి హోటల్ ఖాళీచేసి, సామానుతో ఏర్ పోర్టు చేరాం.

ఆ కళ్ళజోడు నా కోటు లోపలి జేబులో భద్రంగా ఉంది!

7

కొన్ని ముఖ్య నగరాల్లో ఆగుతూ, ఎగురుతూ మర్నాడు మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకు కైరో చేరింది మా విమానం!

టాక్సీలో తిన్నగా 'ముర్రాదున్' అనే హోటల్ చేరుకుని, చెరో సింగిల్ రూం తీసుకున్నాం. టాక్సీ బాడుగా, రూం ఎడ్వాన్సు పేజెయ్యగానే తెలిసి పోయింది, ఆ దేశంలో రేట్సు ఎంత విపరీతంగా ఉన్నాయో! ఏ యాత్రీకుడైనా నేరకపోయి అక్కడికి వచ్చాడంటే, నున్నగా తిరపతి క్షవరం కావల్సిందే!

కాసేపు ప్రయాణబడలిక తీర్చుకుని, సాయంత్రం ఐదుగంటల ప్రాంతంలో, టెలిఫోన్ డైరక్టరీ తిర గేశాను. అమెరికన్ ఆయిల్ రిఫైనరీ కంపెనీ నెంబర్ దొరికింది.

టీపాయ్‌మీద ఫోన్ ముందుకు లాక్కుని, రింగ్ చేశాను.

ఆపరేటర్ కంఠం వినిపించింది.

"మీ కంపెనీలో త్రిలోక్ చంద్ అనే భారతీయ ఇంజనీర్ పని చేస్తున్నాడు. ఆయన చిరునామా కావాలి ప్లీజ్!" అన్నాను.

"ఒక్క నిమిషం ఆగండి. పెర్సనల్ మేనేజర్ తో కనెక్టు చేస్తాను. ఆయనతో మాట్లాడండి" అంది ఆపరేటర్.

రెండునిమిషాల తరువాత ఓ గంభీరమైన కంఠం వినిపించింది.

"ఎస్, పర్సనల్ మేనేజర్ స్పీకింగ్!"

చెప్పాను త్రిలోక్ చంద్ గురించి.

"ఉండండి. అపాయింట్ మెంట్ ఆఫీస్ లో వాకబ్ చేసి కనుక్కుంటాను" అన్నాడు.

పది నిమిషాల తరువాత వినిపించింది అతని కంఠం. "ప్రస్తుతం త్రిలోక్ చంద్ డ్యూటీలో లేడు. నెలరోజులు సెలవు పెట్టాడు. కావలిస్తే అతని ఎడ్రస్ రాసుకోండి. హెచ్ నెంబర్ 3-1-146, నఫీస్ కాలొనీ!"

"థాంక్స్!" అంటూ రిసీవర్ దించాను.

త్రిలోక్ చంద్ నెలరోజులు సెలవుపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? ఇంట్లో రెస్టు తీసుకుంటున్నాడా? అనుకుంటూ లేచి, బట్టలు మార్చుకున్నాను.

ఆ ఆప్టికల్ కేస్ కోటు లోపలిజేబులో వేసుకుంటూ గదిలోంచి బైటికెళ్ళబోతుండగా, టెలిఫోన్ మోగింది! రిసీవర్ అందుకున్నాను.

"సారథిగారేనా?" వినిపించింది అవతలినించి, హిందీలో.

"ఔను! మీ రెవరు?"

"త్రిలోక్ చంద్ ని!"

"వెల్! నేను మీ దగ్గరికే బైలుదేరాను. మీ కంపెనీకి ఫోన్ చేస్తే తెలిసింది మీ చిరునామా. నేనిక్కడ బస చేసినట్టు ఎలా కనుక్కున్నారు?"

"మీ వెంట నా కళ్ళజోడు పంపిస్తున్నట్టు, ఢిల్లీనించి మండోదరి టెలిగ్రాం పంపింది నాకు. మీరు రోమ్‌లో కొన్నాళ్ళు గడిపి, ఇక్కడికి వస్తారనికూడా రాసింది. అందుకే, ఇక్కడి టూరిస్ట్ హోటల్ వాళ్ళకి మీ గురించి చెప్పి, మీరు రాగానే నాకు తెలీజెయ్యమన్నాను.

ఈరోజు మీరు 'ముర్రాదూన్' హోటల్లో దిగగానే, రిసెప్షనిస్టు నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. ప్రస్తుతం నేను సెలవు పెట్టి, ఓ స్నేహితుడి ఇంట్లో ఉంటున్నాను.

మీరు సరాసరి ఇక్కడికే వచ్చి, ఈ రాత్రి మాతో కలిసి భోంచెయ్యాలి. ఎడ్రస్ గుర్తుంచుకోండి. ఫాతిమా స్ట్రీట్‌లో, ముస్తఫా మంజిల్ ఎక్కడని అడిగితే ఎవ్వరైనా చెబుతారు. మీకోసం ఎదురుచూస్తుంటాం!"

"ఓ. కే" అంటూ రిసీవర్ క్రెడిల్ చేశాను.

రూం లాక్ చేసి, హోటల్ బైటికి వచ్చాను. టాక్సీ వాడికి ఫాతిమా స్ట్రీట్ కెళ్ళమని చెప్పి ఎక్కాను.

పావుగంటలో చేర్చాడక్కడికి. బిల్ పేచేసి, వీధిలో పడి నడవసాగాను. దారినపోయే ఓ అరబ్బుని ఆపి, ముస్తఫా మంజిల్ గురించి అడిగాను.

కొద్దిదూరం వెళితే ఓ పసుపురంగు మేడ వస్తుందనీ, దాని కాంపౌండ్లో మూడు ఖర్జూరపు చెట్లు కనిపిస్తాయనీ చెప్పాడు. వడివడిగా అడుగులు వేశానటు.

మేడ కనిపించింది. కాంపౌండ్ గేటు మూసి ఉంది. లో క్కుంతీసి లోనికెళ్ళాను. ఇంటిబైట డిమ్‌లైట్ వెలుగుతోంది. ప్రవేశద్వారం మూసి ఉంది. కోటు జేబులోంచి అప్టికల్ కేస్ తీశాను.

నాకు ఫోన్ చేసింది నిజంగా త్రిలోక్‌చందేనని రూఢీ అయ్యేవరకూ ఆ కళ్ళజోడు వివ్వకూడదు. మూసివున్న తలుపుని సమీపించాను. మెట్ల కిరుప్రక్కలా చెట్ల కుండీలు పెట్టి ఉన్నాయి.

అప్టికల్ కేస్‌ని కుడిపక్క కుండీలో, మొక్కలమధ్య జారవిడిచాను. అది జాగ్రత్త! ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో మరి? గుమ్మానికి కాలింగ్ బెల్ బిగించి ఉంది. వత్తాను.

లోపలినించి ఎవ్వరో తలుపువైపు వస్తున్న అడుగుల ధ్వని. తలుపు తెరుచుకుంది. భారతీయుడిలా ఉన్న ఓ మధ్యవయస్కుడు కనిపించాడు.

"త్రిలోక్‌చంద్ మీరేనా?" అడిగాను.

"కాదు. అతని స్నేహితుణ్ణి. నా పేరు బన్సీలాల్. మీరు సారధిగా రనుకుంటాను. రండి. లోనికి రండి" అన్నాడతను తలుపు కడ్డం తొలుగుతూ.

లోన అడుగుపెట్టాను.

అది హాలు. దాని పక్కనే మరో గది ఉంది.

ఆ గదిలోకి తీసుకెళ్ళి—"కూర్చోండి," అన్నాడతను.

"త్రిలోక్‌చంద్ ఎక్కడ?" అడిగాను.

"లోపలున్నాడు. వస్తాడు. కూర్చోండి" అన్నాడు బన్సీలాల్.

కుర్చీలో నతికిలబడ్డాను.

అంతలో తలుపులకవతల ఎవ్వరో వస్తున్న అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

మరుక్షణం ఓ వ్యక్తి ప్రవేశించాడు లోనికి. అతన్ని చూడగానే నెత్తిన పిడుగుపడ్డట్లు అదిరిపడ్డాను. అతనూ నన్ను చూసి, చటుక్కున గుమ్మంలోనే ఆగిపోయాడు.

"సారథిగారూ! అతనే త్రిలోక్ చంద్!" అన్నాడు బన్సీలాల్,

ఆశ్చర్యంతో నా నోరు తెరుచుకుంది. అతనెవ్వరో కాదు.

ప్రతాప్ సింగ్!

రోమ్‌లో, మండోదరిని హోటల్ గదిలో చంపి అదృశ్యమైన ప్రతాప్ సింగ్!!

సాలోచనగా తలూపాను. "మిస్టర్ త్రిలోక్ చంద్! రోమ్‌లో మీరు నన్ను ప్రతాప్ సింగ్ పేరుతో కలుసుకున్నారు. గుర్తుందా? అక్కడ మీరు కళ్ళజోడు లేకుండానే నా కళ్ళముందు తిరిగారు. బహుశా, ఇప్పుడా కళ్ళజోడు మీ కవసరం లేదనుకుంటాను."

బన్సీలాల్ తెల్లబోయాడు. ఐనా, తేరుకుని బలవంతపు నవ్వు నవ్వాడు.

"మిస్టర్ సారథీ! రోమ్‌లో త్రిలోక్ చంద్ ఏ పేరుతో మిమ్మల్ని కలుసుకున్నాడో నాకు తెలీదు. కాని, త్రిలోక్ చంద్ మాత్రం ఇతనే! మీ రా కళ్ళజోడు అతని కిచ్చేసి మాతో విందారగించి వెళ్ళండి!"

నా మొహం జేవురించింది. "ఇక మీరెన్ని ఎత్తులు వేసినా నే నమ్మను. ఇతను నిజంగా త్రిలోక్ చంద్ అయితే, రోమ్‌లో తన స్నేహితురాలిని, భారతదేశం

నించి ఆ కళ్ళజోడు నాతో పంపిన మండోదరిని దేనికి చంపేడు?'' నా వాక్యం ఇంకా పూర్తి కాలేదు.

బన్సీలాల్ చేతిలో మెరుపులా పిస్తోలు వచ్చేసింది.

అతని పెదాలమీద నవ్వు మాయమైంది. ''మిస్టర్ సారథ్! నీవు మాటలతో వినే ఘటంలా లేవు. నీలాటి వాళ్ళని ఎలా లొంగదియ్యాలో నాకు తెలుసు!'' అంటూ నాలిక మడిచి ఈల వేశాడు బన్సీలాల్.

మరుక్షణం ఓ గున్నఏనుగును పోలిన మనిషి వచ్చాడు గదిలోకి.

ఖడ్గమృగంలా మెలితిరిగిన కండలు, బోడిగుండు, పిల్లిగడ్డం!

''సిద్దిక్! ఊ...'' అన్నాడు బన్సీలాల్ నావైపు సైగ చేస్తూ.

ఆ పొట్టిపిండం నా వెనక్కి వచ్చి, రెండుచేతులూ వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నాడు. నెప్పికి మెలితిరిగి పోయాను.

''ప్రతాప్ సింగ్! వీడి దుస్తులు చెక్ చేసి, ఆ కళ్ళ జోడు తీసుకో'' అన్నాడు బన్సీలాల్.

ప్రతాప్ సింగ్ ముందుకు వచ్చి, అంగుళం వదలకుండా నా బట్టలు వెదకసాగాడు. నా ముందుచూపే ఆ కళ్ళ జోడును సురక్షితం చేసింది బైట.

ప్రతాప్ సింగ్ పెదవివిరిచి, ''నో! దాన్ని తీసుకురా లేదు రాస్కెల్!'' అన్నాడు.

చిన్నగా నవ్వాను. ''నేను మీరనుకున్నంత తెలివి తక్కువవాణ్ణి కాదు. మీ మీద పూర్తి నమ్మకం కుదరందే ఆ కళ్ళజో డివ్వకూడదని, దాన్నోచోట సుర క్షితంగా దాచాను.''

"ఫరవాలేదు. ఆ చోటు కనుక్కోవడం మా కేమంత కష్టంకాదు. మర్యాదగా చెప్పు, ఎక్కడ దాచావ్ దాన్ని? లేదా, నిన్ని సిద్దీక్ కప్పగిస్తాను. మనుషుల పక్క టెముకలు విరగ్గొట్టడంలో వాడికి చాలా ఆనందం కలుగు తుంది" అన్నాడు బన్సీలాల్ పిస్తోలు ఊపుతూ.

"మీరొక విషయాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. ఇక్కడి లాటి సంఘట నేదో జరుగుతుందని నాకు ముందే తెలుసు. అందుకే, గంటలోపల నేను తిరిగిరాని పక్షంలో ఈ ఇంటిమీద రైడ్ చెయ్యమని పోలీసులకి చెప్పొచ్చాను" అన్నాను చిర్విలాసం చేస్తూ.

బన్సీలాల్ ఆలోచనలో పడిపోయాడు. కాసేపు యోచించి తలెత్తాడు.

"ఆల్ రైట్! గోటితో పోయేదానికి గొడ్డలెందుకు? సంప్రదింపులతో రాజీ పడదాం! వెయ్యి డాలర్లిస్తాను. కళ్ళజోడు డిచ్చేయ్."

"ముందీ గొరిల్లాని నా చేతులు వదలమను."

బన్సీలాల్ స్థానిక భాషలో ఏదో అన్నాడు వాడితో. మరుక్షణం ఆ గున్నఏనుగు నా చేతులు విడిచి, బైటికెళ్ళి పోయాడు.

"మిస్టర్ సారథీ! ఆ కళ్ళజోడు నీ కెందుకూ పనికి రాదు. కష్టం లేకుండా వెయ్యి డాలర్లు వస్తుంటే వదులు కోవడం వివేకం కాదు," అన్నాడు నచ్చచెప్పే ధోరణిలో.

"మీ బేరం చాలా చిన్నది. స్టీవర్ట్ అనే ఆంగ్లోయిండి యన్ ఇదివరకే మూడు వేలిస్తానన్నాడు."

స్టీవర్ట్ పేరు వినగానే బన్సీలాల్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"ఆ రాస్కెల్ నిన్ను కలుసుకున్నాడా? మూడువేలకి వాడి కమ్మేశావా?"

"నో! నేను పదివేలు డిమాండ్ చేశాను. ఈ రోజు బేరం ఫిక్సయింది. ఈ రాత్రి పదిగంటలకి నా మనిషి ఓ నిర్ణీత ప్రదేశంలో దాన్ని తనకిచ్చి,డబ్బు తీసుకుంటాడు. నేను వెళితేనే ఇప్పుడా బేరం కేన్సిలవుతుంది!"

"అబద్ధం! నే నన్నమ్మను. నిజంగా నీ వగనితో ఒప్పందం కుదుర్చుకునుంటే ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్? మర్యాదగా నిజం చెప్పు. కళ్ళజోడెక్కడుంది? నేను ఐదువరకూ లెక్కపెడతాను. ఆలోగా చెప్పకపోయావో నా పిస్తోలు గుళ్ళు నీ కాళ్ళలో దిగబడతాయి. ఆ బాధ భరించడం ఎంత కష్టమో నీకు బాగా తెలుసు. ఊ... ఒకటి... రెండు... మూడు..." లెక్కపెడుతున్నాడు బన్సీలాల్.

సరిగ్గా అదే సమయంలో బల్లమీది ఫోన్ మోగింది!

"ప్రతాప్ సింగ్! ఎవ్వరో చూడు" అన్నాడు బన్సీలాల్.

ప్రతాప్ సింగ్ ఫోన్ దగ్గరికెళ్ళి రిసీవ రందుకున్నాడు. కాసేపు ఏదో మాట్లాడి మా వైపు తిరిగాడు. అతని మొహంలో ఆశ్చర్యం!

"బన్సీలాల్! ఇతను చెప్పింది నిజమే. స్టీవర్ట్ ఫోన్ చేశాడు. కళ్ళజోడు అతని దగ్గరుందిట. అది మీకు కావాలనుకుంటే, రాత్రి పన్నెండుగంటలకతన్ని ప్లాజా హోటల్లో కలుసుకోమంటున్నాడు."

పిస్తోలు నావైపు గురిపెట్టివున్న బన్సీలాల్, ప్రతాప్ సింగ్ నోటినించి ఆ మాటలు వినగానే అతనివైపు

తిరిగాడు ఆశ్చర్యంతో!

ఆమాత్రం వ్యవధి చాలు నాకు. సోఫాలోంచి స్ప్రింగ్‌లా ఎగిరి ఒక్క తన్ను తన్నాను అతని చేతి మీద. పిస్తోలు ఎగిరి అవతల పడింది. ఆ షాక్‌లోంచి బన్సీలాల్ తేరుకోకముందే, అరచేతి అంచుతో శక్తికొద్దీ కరాటే వేటు వేశాను అతని మెడమీద.

మొదలునరికిన చెట్టులా కింద కూలాడు!

దిగ్భ్రాంతితో ఈ దృశ్యం చూస్తున్న ప్రతాప్ సింగ్ తేరుకుని, బన్సీలాల్ చేతిలోంచి కిందపడ్డ పిస్తోలు అందుకోబోయాడు. అతనికా అవకాశం ఇవ్వకుండా మెరుపులా ఎగిరి ఒక్క ఫ్లయింగ్ కిక్ ఇచ్చాను ఛాతీ మీద!

గావుకేక పెడుతూ కిందకూలాడు!

అలా ఒక్క నిమిషంలో వాళ్ళిద్దరూ నా ముందు స్పృహతప్పి పడున్నారిప్పుడు.

గబగబ తలుపువైపు నడిచాను. తలుపు దాటబోతుండగా, ఖడ్గమృగంలా తలవంచి, బోడిగుండుతో నన్ను కుమ్మడానికి బాణంలా దూసుకు వస్తూ కనిపించాడు సిద్దిక్!

చటుక్కున పక్కకి తప్పుకున్నాను. వాడు అదే వేగంలో తిన్నగా గదిలోకి దూసుకుపోయాడు. మెరుపులా తలుపు మూసి ఇవతల గడియ బిగించాను.

ఒకే ఒక విషయం నా కర్థంకావడంలేదు. సీక్రెట్ వాళ్ళకి ఫోన్ చేసి, కళ్ళజోడు తనదగ్గరుందని దేనికి చెప్పాడు? రోమ్‌లో నా చేత గాయపడి పారిపోయిన వ్యక్తి కైరోకెలా వచ్చాడు? మమ్మల్ని వెంబడించాడా?

అంతా అయోమయంగా ఉంది. దీన్నిబట్టి ఆ కళ్ళజోడుకోసం నలుగురైదుగురు వ్యక్తులు విడివిడిగా ప్రయత్నిస్తున్నారని స్పష్టమౌతోంది. ఎవరికివారు, అది మరొకరికి దక్కకుండా నా నుంచి కాజెయ్యడానికి చూస్తున్నారు.

ఏదిఏమైనా స్టీవర్ట్ సమయానికి ఫోన్ చేసినందువల్ల లోలోన అతన్ని అభినందిస్తూ ఆ ఇంట్లోంచి బైటపడ్డాను. మెట్లపక్క పూలతొట్టిలో దాచిన కళ్ళజోడందుకుని, కోటు లోపలి జేబులో వేస్తూ వడివడిగా వీధిలోకి వచ్చాను.

కనిపించిన టాక్సీ ఎక్కి, పావుగంటలో హోటల్ చేరుకున్నాను. ఇక ఆ కళ్ళజోడు నా దగ్గిరుండటం ప్రమాదం! రేపు స్థానిక బ్యాంక్ లాకర్లో దాన్ని దాచెయ్యాలి.

8

ఉదయం కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, సరిగ్గా పదిన్నరకు 'నేషనల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ కైరో' వెళ్ళాను. ఆ బ్యాంకు లాకర్లో కళ్ళజోడు భద్రంచేసి, రసీదు తీసుకుని, ఓ ఆప్టికల్ షాపులో దూరాను.

షోకేసుల్లో రకరకాల కళ్ళజోడు ఫ్రేమ్స్ అమర్చి ఉన్నాయి. వాటిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, సరిగ్గా అటువంటిదే ఓ ఫ్రేమ్ ఎన్నుకున్నాను.

షాపతనికి దాన్ని చూపెట్టి—"ఇందులో బాగా లావుపాటి గ్లాసెస్ బిగించండి" అన్నాను.

"నెంబర్స్ చెప్పండి."

"ఏ నెంబరైనా సరే. గ్లాసులు మాత్రం బాగా లావుండాలి."

అతను నావైపు ఎగాదిగా చూసి, గ్లాసెస్ తెరిచి ఉన్న ఓ లెదర్ కేస్ తెరిచి నా ముందుంచాడు. వాటిలో సరిగ్గా ఆ కళ్ళజోడుని పోలివున్న అద్దాలు ఏరి అతని కిచ్చాను.

పావుగంటలో తయారయింది కళ్ళజోడు!

బిల్ పేచేసి, తిరిగి హోటల్ చేరుకున్నాను. గదిలో అడుగు పెడుతుండగా టెలిఫోన్ మోగింది.

రిసీవర్ అందుకుని "సారధి స్పీకింగ్!" అన్నాను.

"నేనయ్యా ముఖర్జీని! మన దేశనించి ఇప్పుడే కైరో చేరాను. ఏర్‌పోర్టునుంచి మాట్లాడుతున్నాను. అర్జంటుగా నిన్ను కలుసుకోవాలి. హోటల్లో ఉన్నావో లేవోనని ఫోన్ చేశాను" అవతల మా సి. బి. ఐ. డైరెక్టర్ గారి కంఠం విని నిర్ఘాంతపోయాను.

ఆయన నాకోసం భారతదేశంనించి వచ్చారంటే, అదేదో తీవ్ర విషయమే అయుంటుంది. "వెంటనే బైలుదేరి రండి సార్!" అన్నాను.

అవతల డిస్కనెక్ట్ అయింది. రిసీవర్ దించి సిగరెట్ అంటించాను.

అరగంటలో వచ్చారు ముఖర్జీ.

"ఢిల్లీనించి నీకోసం, రోమ్ పోలీసులద్వారా వాకబ్ జేయిస్తే, కైరో వెళ్ళిపోయావని తెలిసింది. వెంటనే బైలుదేరి వచ్చానిక్కడికి. ఇప్పుడు చెప్పు. ఢిల్లీనించి నీవు బైలుదేరినప్పట్నించీ ఇంతవరకూ జరిగిన సంఘటనలు?" అన్నారాయన సోఫాలో కూర్చోగానే.

అంతవరకూ జరిగిందంతా క్రమబద్ధంగా ఆయనకి వినిపించి, "ఇప్పుడు చెప్పండి మీ రాకలోని మర్మం ఏమిటి?" అన్నాను.

ఆయన ప్రారంభించారు. "బహుళా, నీకు జ్ఞాపకం
ఉందో, లేదో? రెండేళ్ళ క్రితం మన దేశంలోని ఉదయ
పూర్ మహారాజా ఇంట్లో పెద్ద దోపిడీ జరిగింది. నలుగు
రైదుగురు సభ్యులుగల ముఠా కలిసి చేసిన దోపిడీ అది.

అందులో ఎంతో విలువైన వజ్రాభరణాలు దొంగిలించ
బడ్డాయి. వాటి ఖరీదు సుమారు కోటి రూపాయలుంటుం
దని అంచనా వేశారు. ఆ ముఠాకోసం పోలీసులు
నిద్రాహారాలు మాని శ్రమించారు. ఫలితం లేకపోయింది.
కాని, ఈమధ్యే ఆ ముఠా నాయకుడి రాత బాగోలేక
ఓ విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. అప్పుడే పోలీసులకి వాళ్ళ
చరిత్ర తెలిసింది!

వివరంగా చెబుతా విను. ఆ ముఠాకు నాయకత్వం
వహించినవాడి పేరు రంజిత్! దోపిడీ జరిగాక, ఆ వజ్రా
భరణాలని తక్షణం అమ్మడం ప్రమాదం గనక, వాటి
నెక్కడైనా పాతేసి, కేసు పెండింగ్ లో పడ్డాక వెలికి
తీసి పంచుకుందామనుకున్నారు ముఠా సభ్యులు.

వాటిని దాచే పూచి రంజిత్ కే అప్పగించారు.రంజిత్,
ఆ ఆభరణాలని రాజస్థాన్ లో ఉన్న థార్ ఎడారిలో
దాచి, ఆ ప్రదేశాన్ని గుర్తుంచుకోడానికి మ్యాప్ తయారు
చేసి తనదగ్గిర పెట్టుకున్నాడు. అతనికో ప్రియురా
లుండేది. ఆమె పేరే మండోదరి!

ఇక అసలు విషయానికి వస్తున్నాను. పదిహేనురోజుల
క్రితం ఢిల్లీలో, ఓ ట్రాఫిక్ రోడ్ దాటబోతూ, ఓ కారు
కింద పడి తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు రంజిత్! వెంటనే
అతన్ని హాస్పిటల్లో జేర్చారు. తన ఇంటి చిరునామా
చెప్పి మండోదరిని పిలిపించమని కోరాడు రంజిత్.

ఆమె వచ్చాక, అతను కేవలం పదిగంటలు ప్రాణాలతో ఉండగలిగాడు హాస్పిటల్లో. ఆ వ్యవధిలో అతను తన ప్రియురాలికి ఆ కళ్ళజోడిచ్చి, దాన్ని సురక్షితంగా కైరోలోని 'అమెరికన్ ఆయిల్ రిఫైజ్ కంపెనీ'లో పని చేస్తున్న తన తమ్ముడి కందజేయమని కోరాడు. అతని తమ్ముడే త్రిలోక్ చంద్!

ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయం ఏమిటంటే' అతను ప్రాణాలు విడుస్తూ ఒక మామూలు కళ్ళజోడును' ఎక్కడో కైరోలో ఉన్న తన తమ్ముడి కివ్వమని ఇచ్చాడంటే, థార్ ఎడారిలో అతను దాచిన ఆ వజ్రాభరణాల ప్రదేశం తాలూకు మ్యాపు అందులోనే ఉండిఉంటుందని పోలీసుల అనుమానం!"

"కానీ, ఇన్స్పెక్టర్ అలెగ్జాండర్ దాన్ని అన్ని విధాలా పరీక్ష జేయించి, ఏ రహస్యమూ లేదని చెప్పాడే!" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"కావచ్చు! రంజిత్ కంటికి కనిపించని కిటుకేదో కనిపెట్టి, అందులో దాచుంటాడు. అతనితమ్ముడు త్రిలోక్ చంద్ ఇంజనీర్ కదా, అందులో దాగున్న రహస్యాన్ని తనంత తానే కనుక్కోగలడని ఊహించి ఉంటాడు.

హాస్పిటల్లో రంజిత్ చనిపోవడంతో, అతని ముఠావాళ్ళు బెంబేలు పడిపోయారు. కారణం, ఆ నిధి దాచిన చోటు అతనికి తప్ప మరెవ్వరికీ తెలీదు. అతను మండోదరి కిచ్చిన కళ్ళజోడులోనే అది దాగిన రహస్యం ఉండి ఉంటుందని వాళ్ళు పసిగట్టుంటారు.

మరుక్షణం మండోదరిని మట్టుపెట్టి, కళ్ళజోడు చేజిక్కించుకోడానికి ఎవరికి తోచినట్టు వాళ్ళు ప్రయ

త్నించసాగారు. మండోదరి ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి, దాన్ని నీకప్పజెప్పి, వెంటనే ఇక్కడున్న త్రిలోక్ చంద్‌కు టెలిగ్రాం పంపింది!"

"ఐతే, నా ఇంటి కాంపౌండ్‌లో మండోదరి శవం దొరకడం, ఆ తరువాత ఆమె రోమ్‌లోని హోటల్ గదిలో హత్య చెయ్యబడటం, యీ మిస్టరీ ఏమిటి...?" అడిగాను.

"అదే చెప్పబోతున్నా విను! మండోదరికి ఢిల్లీలో ఓ చెల్లెలుండేది. వాళ్ళిద్దరికీ చాలా పోలికలుండేవి. కళ్ళజోడు నీకివ్వడానికి వచ్చినప్పుడు తోడుగా తన చెల్లెల్ని కూడా వెంటబెట్టుకొచ్చింది. చెల్లెల్ని బైటనిల్చబెట్టి, నిన్ను కలుసుకుంది.

ఐతే, వాళ్ళని వెంబడిస్తూ, నీ ఇంటివరకు వచ్చిన రంజిత్ ముఠాసభ్యుల్లో ఒకడు, బైటవున్న ఆమె చెల్లెల్ని ఆమే అనుకుని పిస్తోలుతో కాల్చి, కళ్ళజోడుకోసం వేనిటీ బ్యాగ్ వెదికాడు. అది కనిపించకపోయేసరికి శవాన్ని నీ కాంపౌండ్లో పడేసి పారిపోయాడు.

కళ్ళజోడు నీకిచ్చినట్లు యిచ్చి, నీ వెనకే మరో విమానంలో రోమ్ చేరివుంటుంది మండోదరి. నీ ఫారిన్ ప్రోగ్రామ్స్ ఆమెతో చెప్పావు గనక, నిన్ను రహస్యంగా వెంబడిస్తూ కైరో చేరాలని ఆమె ప్లాన్!

ప్రతాప్‌సింగ్, బన్సీలాల్, స్టీవర్ట్ ఆ ముఠాసభ్యులే అయుంటారు. ప్రతాప్‌సింగ్ ఢిల్లీనించి నిన్ను ఫాలో చేస్తూ రోమ్ చేరివుంటాడు. అదేవిధంగా అక్కడికెళ్ళిన మండోదరి, హోటల్లో ప్రతాప్‌సింగ్ కంట బడుంటుంది. అతనామెని చంపి, గదిలోంచి జారుకునుంటాడు.

తరవాత, నీకు దూరంగా ఉండి, ఫాలో చేస్తూ కైరో వచ్చుంటాడు. అంటే, అప్పుడే మురాసభ్యులు ముగ్గురూ ఇక్కడే పొంచివున్నారన్న మాట! ఇప్పుడు మనం వాళ్ళ ఎత్తుకు పైఎత్తులు వేసి, చిత్తుచేసి భారతదేశం లాక్కెళ్ళాలి!'' అంటూ ముగించారు ముఖర్జీ.

తలూపాను. "ముందు మీరు కాస్త రెస్టుతీసుకోండి. సాయంత్రం తీరిగ్గా కూర్చుని పథకం అల్లుదాం!''

"ఔను! పక్కవాటాలో నా కోసం ఓ గది బుక్ చేసుకునే నీ దగ్గరికి వచ్చాను. నా రూం నంబర్ 226. సాయంత్రం కలుసుకుందాం!'' అని వెళ్ళిపోయారాయన.

అప్పుడు తట్టింది నాకు! త్రిలోక్‌చంద్ యింటి చిరునామా నా దగ్గరుంది.

వెళ్ళి చూస్తే?

వెంటనే బైలుదేరాను టాక్సీలో.

నఫీస్ కాలనీలో అతనిల్లు కనుక్కోవడం ఏమంత కష్టంకాలేదు.

ఇంటితలుపుకి తాళంకప్పు వేలాడుతోంది!

ఏమయ్యాడు త్రిలోక్‌చంద్?

నిరుత్సాహంతో తిరిగి హోటల్ చేరాను. అప్పటికే చీకటి పడింది. హోటల్లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. లిఫ్ట్ ఎక్కి పైకెళ్ళాను.

గది లాక్ తెరిచి లోన అడుగు పెట్టాను.

9

"వెల్‌కమ్ మిస్టర్ సారథీ! వెల్‌కమ్!'' అన్న కంఠం విని ఉలిక్కిపడ్డాను.

గదిమధ్య సోఫాలో కూర్చునున్నాడు బన్సీలాల్.

అతని పక్కనే సిద్దిక్, ప్రతాప్‌సింగ్ నిల్చున్నారు.

వాళ్ళచేతుల్లో నల్లగా నిగనిగ మెరుస్తున్నాయి పిస్తోళ్ళు!

"ఇక మానించి నీవు తప్పించుకోడం కల్ల! ఆ కళ్ళ జోడెక్కడ?" అంటున్నాడు బన్సీలాల్.

సాలోచనగా తలూపి, "నా జేబులో వుంది" అన్నాను.

"సిద్దిక్! వెనకనించి వెళ్ళి వాడి జేబులు వెదుకు" అన్నాడు బన్సీలాల్.

"చేతులెత్తి బుద్ధిగా నిల్చో! ఏ మాత్రం పిచ్చివేషాలు వేసినా, పిస్తోలుగుండు తిన్నగా నీ బుర్రలో తిష్టవేస్తుంది జాగ్రత్త!" అన్నాడు ప్రతాప్‌సింగ్ ట్రిగ్గర్ మీద వేలు పెడుతూ.

చేతులెత్తాను!

సిద్దిక్ నా వెనక్కి వచ్చి, కోటులోపలి జేబులో వున్న ఆప్టికల్ కేస్ బైటికి తీశాడు. దాన్ని చూడగానే బన్సీలాల్, ప్రతాప్‌సింగ్ కళ్ళు తళతళమన్నాయి.

"ప్రతాప్! దాన్ని టెస్ట్ జెయ్!" అన్నాడు బన్సీలాల్.

సిద్దిక్ చేతిలోంచి ఆప్టికల్ కేస్ అందుకున్నాడు ప్రతాప్‌సింగ్. కేస్ తెరిచి, కళ్ళజోడు బైటికి తీశాడు. తరవాత తనపాంటు జేబులోంచి ఆప్టిషియన్స్ ఉపయోగించే లెన్స్ మెజర్ సాధనం తీశాడు.

ఐదు నిముషాలవరకూ కళ్ళద్దాలని అటూఇటూ తిప్పుతూ లెన్స్ మెజర్‌తో పరీక్ష జేసి "ఇది ఆ కళ్ళజోడు కాదు!" అన్నాడు ఖంగారుగా.

బన్సీలాల్ నన్ను ఉరిమి చూసి "కళ్ళజోడు మార్చే కాలవన్నమాట" అన్నాడు.

"మండోదరి ఢిల్లీలో నాకిచ్చిన కళ్ళజోడు ఇదే!" అన్నాను నటిస్తూ.

"వీడిలా వినేఘటం కాదు! వీణ్ణి మన సిద్దిక్ కప్పగించామంటే అరనిమిషంలో కక్కేస్తాడు అసలు విషయం!" అన్నాడు ప్రతాప్ సింగ్ పళ్ళు నూరుతూ.

బన్సీలాల్ సిద్దిక్ వైపు సైగ చేశాడు.

ఆ ఖడ్గమృగం నా వైపు కదలబోయాడు అంతే!

"ఢాం! ఢాం! ఢాం!" అన్న ప్రేలుళ్ళతో గది మారు మోగింది.

బన్సీలాల్, ప్రతాప్ సింగ్ చేతుల్లోని రివాల్వర్స్ ఎగిరిపోయాయి. సిద్దిక్ జబ్బపట్టుకుని మూలుగుతూ కింద పడ్డాడు.

ఆ హఠాత్సంఘటనకు దిమ్మెరబోయి అటు చూశాను.

బాల్కనీగుండా లోనికి వస్తూ కనిపించాడు ఓంప్రకాష్!

అతని చేతిలో పొగలు కక్కుతున్న పిస్తోలు!!

"మిస్టర్ ఓంప్రకాష్! రెండుసార్లు ఆపద్బాంధవుడిలా వచ్చి నన్ను కాపాడారు. మీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోను?" అన్నాను కృతజ్ఞతగా.

"ఆ కళ్ళజోడిచ్చి తీర్చుకోండి."

అప్పుడే, ప్రతాప్ సింగ్ ఓంప్రకాశ్ వైపు చూసి అదిరిపడి — "త్రిలోక్ చంద్ నువ్వా!?" అన్నాడు దిగ్భ్రాంతితో.

"ఇతను త్రిలోక్ చందా?" అన్నాను నివ్వెరబోతూ.

“ఔను. రంజత్ తమ్ముడు, త్రిలోక్ చంద్ వీడే!” అర్చాడు బన్సీలాల్.

అయోమయంతో నా బుర్ర పని చెయ్యడం మానేసింది కాసేపు.

“మిస్టర్ సారధీ! మీరా కళ్ళజోడును బ్యాంక్ లాకర్లో దాచారని నాకు తెలుసు.

దాన్ని మీద్వారా సురక్షితంగా ఇక్కడికి చేర్చాలనే, రోమ్ నుండి నేను నీడలా మిమ్మల్ని వెంబడిస్తున్నాను. మా అన్న చనిపోతూ దాన్ని నాకప్పగించమని మండోదరి కిచ్చాడు.

తనచుట్టూ ప్రమాదాలు పొంచి ఉన్నవని పసిగట్టి, మండోదరి దాన్ని మీ చేతికిచ్చింది. మీ వివరాలు తెల్పుతూ నాకు టెలిగ్రాం పంపింది. నేను ఒంటరివాణ్ణి, పైగా క్షయరోగిని. ఈ జిత్తులమారి నక్కలను ఒంటరిగా ఎదుర్కోలేను.

అందుకే, అజ్ఞాతంగా ఉంటూ, మిమ్మల్ని ఫాలో కావాలని రోమ్ చేరుకున్నాను. మీతో పరిచయం సంపాదించుకున్నాను. అక్కడ ఆ కళ్ళజోడు స్టీవర్ట్ చేతిలో పడకుండా సమయానికి మిమ్మల్ని ఆదుకున్నాను.

మనిద్దరం కలిసి కైరో వచ్చాక, వీళ్ళు మిమ్మల్ని త్రిలోక్ చంద్ పేరుతో ఫోన్ చేసి, తమ స్థావరానికి పిలిపించుకున్నారు. అక్కడ వీళ్ళకి స్టీవర్ట్ పేరుతో ఫోన్ చేసింది నేనే!

ఏది ఏమైనా ఇప్పుడా కళ్ళజోడు నా సొత్తు!” అంటూ జేబులోంచి ఓ తెల్లకాగితం, కలం తీసి నావైపు విసిరాడు ఓంప్రకాశ్, ఉర్ఫ్ త్రిలోక్ చంద్.

"ఆ కాగితంమీద, బ్యాంక్ లాకర్లో నీవు దాచిన ఆ కళ్ళ జోడును నాకివ్వవలసిందిగా, బ్యాంక్ మేనేజర్ పేర ఉత్తరం రాసి, రసీదుతోబాటు నాకివ్వు. ఆ బ్యాంక్‌లో నా ఎకౌంట్ ఉంది. మేనేజర్‌కి నేను పరిచితుణ్ణి. త్వరగా చెప్పినట్టు చెయ్!" ఆజ్ఞాపించాడు త్రిలోక్ చంద్.

ఆలోచిస్తున్నాను.

"చెప్పినట్టు చేస్తావా? చస్తావా?" అరిచాడు త్రిలోక్ చంద్.

కాగితం, కలం అందుకోడానికి వంగాను. అంతే!

"ఢాం! ఢాం" మనే శబ్దంతో గది గింగురుమంది.

త్రిలోక్‌చంద్ గావుకేక!

నివ్వెరబోతూ తలెత్తాను.

బాల్కనీగుండా లోనికి వస్తూ కనిపించారు ముఖర్జీ!

త్రిలోక్‌చంద్ కుడిచేతి మణికట్టునించీ, ఎడంచేతి భుజంనించీ రక్తం ధారలుగా కారుతోంది!

"ఎలా వచ్చారిక్కడికి?" అడిగాను ఆశ్చర్యంగా.

ఆయన నవ్వి "నిన్ను కలుసుకుందామని, అవతలినించి నీ గదిని సమీపించాను. అప్పుడే, లోపల రివాల్వర్ పేలిన చప్పుడు వినిపించింది. వెంటనే హోటల్ బైటికెళ్ళి, నీటి గొట్టంద్వారా బాల్కనీలో దిగాను" అన్నారు.

గబగబ ఫోన్ దగ్గరికెళ్ళి స్థానిక పోలీసులకి కబురు చేశాను.

హుటాహుటిన వచ్చారు వాళ్ళు.

ముఖర్జీగారు భారత సి. బి. ఐ డైరెక్టర్‌గా తనని వాళ్ళకి పరిచయం చేసుకుని, ఆ దోషుల్ని తాత్కాలిక కస్టడీకోసం వారివెంట పంపేశారు.

అప్పుడు ముగిసింది ఆ కళ్ళజోడు గందరగోళం!

రేపు దాన్ని బ్యాంక్ లాకర్లోంచి తీసి, ముఖర్జీగారి కప్పగించాలి.

10

"మిస్టర్ సారథీ! ఈ కళ్ళజోడులో ఏ రహస్యమూ దాచే అవకాశం కనిపించడంలేదు. దీని ఫ్రేం చాలా సామాన్యమైంది. రహస్య అరలాటిదేమీ లేదు. మరి ఆ నిధి రహస్యం ఎక్కడుంది?" అడిగారు ముఖర్జీ, ఆ కళ్ళజోడుని క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తూ.

చిన్నగా నవ్వాను. "గత రాత్రి ప్రతాప్ సింగ్ ఆ నకిలీ కళ్ళజోడును లెన్స్ మెజర్ ఇన్స్ట్రుమెంట్తో పరీక్ష జరిపినప్పుడే నా కందులోని మర్మమేమిటో అర్థమైంది.

ఆ ముఠా నాయకుడు రంజిత్, అత్యంత తెలివితేటలతో సరికొత్త పద్ధతిలో ఆ నిక్షేపాన్ని కనుగొనే సంకేతాన్ని పొందుపరిచాడిందులో.

భూమిని సర్వే చెయ్యడానికి ట్రిగోన్నమీటర్ అనే యంత్రం వాడబడుతుందని మీకు తెలిసిందేకదా? రంజిత్ ఆ ట్రిగోన్నమీటర్తోనే, ఎడారి ప్రారంభ ప్రదేశంనించి ఏదో ఒక చిహ్నాన్ని ఎంచుకుని, అక్కడినించి కొన్ని ఫర్లాంగులు, లేదా, కొన్ని మైళ్ళ దూరంలో ఎడారిమధ్య ఆ వజ్రాభరణాలు పాతేశాడు!

వాటిని మళ్ళీ తియ్యాలనుకున్నప్పుడు, ట్రిగోన్నమీటర్ సహాయంతో దిశనూ, దూరాన్నీ కొలిచి, అవి ఉన్న ప్రదేశం కనుగొని సునాయాసంగా తవ్వి తీసుకోవచ్చు.

ఈ రహస్యం తనకి తప్ప మరో ప్రాణికి తెలీకుండా

వుంచాలని, అతను ట్రిగ్నోమీటర్ నీడిల్స్ స్థిరంగానిల్చే అంకెలనే, కళ్ళద్దాల నెంబర్లుగా మార్చి, కళ్ళజోడు తయారుచేయించాడు.

ఇప్పుడీ కళ్ళజోడు అద్దాలని ఆప్టికల్ లెన్స్ మెజర్‌తో చెకప్ చేయిస్తే వీటి నెంబర్లేమిటో తెలిసి పోతుంది. దానితో, ఎడారిలో ఆ నిధి ఎక్కడ పాతి వుందో కనుక్కోవచ్చు!'' అన్నాను పూర్తయిన సిగరెట్‌ని ఏష్ట్రేలో నొక్కుతూ.

-: ఐపోయింది :-